

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 11C/320/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1510228965
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Blahutiaková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2012:1510228965.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou JUDr. Monikou Blahutiakovou v právnej veci navrhovateľa: Q.. Q. B., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. 6, XXX XX O. proti odporcovi: Q.. Q. Q., vedúci služobného úradu a riaditeľ Y. B. a V.j W. O. - mesto, V. X., XXX XX O., o neplatnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, takt

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 128,82 Eur k rukám advokáta JUDr. Milana Šveca, Vajnorská 98 D 32, 831 04 Bratislava do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ dňa 15.12.2010 doručil na súd podanie, ktoré označil ako návrh na posúdenie platnosti výpovede danej zamestnávateľom. K tomuto podaniu pripojil listinu č.j. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 27.10.2010 - Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou, listinu č.j. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 25.11.2010 - Vyhlásenie výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 27.10.2010 za neplatnú, listinu č.j. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 25.11.2010 - Skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou. Keďže doručenému podaniu chýbali niektoré náležitosti návrhu podľa § 42 a § 79 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) a obsah tohto podania nebol celkom jasný, konajúci súd v súlade s ustanovením § 43 ods. 1 O.s.p. vyzval navrhovateľa na doplnenie a opravu podania zo dňa 15.12.2010. Navrhovateľ na výzvu reagoval a v súdom určenej lehote v písomnom podaní doručenom súdu dňa 30.8. 2011 doplnil a opravil podanie tak, že označil na strane odporcu účastníka tak, ako je uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia a vymedzil žalobný petit tak, že sa domáha zrušenia platnosti „Skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou č. XXX/XXXX/XXXX“, zamestnania na pôvodné pracovné miesto a odškodnenia za ušlú mzdu za obdobie od dátumu skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Odporcovi Q.. Q. Q. vytýkal, že dodatočne menil výpovedný dôvod, čo je v rozpore so Zákonníkom práce, rozpor so Zákonníkom práce vzhľadom aj v nesprávne určenej výpovednej dobe argumentujúc, že po odpracovaní 10 rokov mal nárok na trojmesačnú výpovednú dobu. Ďalej uviedol, že od skončenia štátnozamestnaneckého pomeru dňom 31.1.2011 si prácu vzhľadom na svoj vek 61 rokov nenašiel.

11C 320/10

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení prvotné podanie navrhovateľa nepovažoval za návrh v zmysle O.s.p., keďže neobsahovalo označenie odporcu a jasný, zrozumiteľný a vykonateľný petit. Mal za to, že požiadavku jasného zrozumiteľného a vykonateľného petitu nespĺňa ani návrh v znení jeho opravy a doplnenia zo dňa 30.8.2011. Ďalej namietal nedostatok vecnej pasívnej legitímácie navrhovateľom

označeného odporcu. Vzhľadom na nedostatok vecnej pasívnej legitímácie označeného odporcu ako aj ďalších chýbajúcich formálnych náležitostí návrhu navrhovateľa žalobný návrh žiadal zamietnuť pre prípad, že súd písomné podanie navrhovateľa neodmietne. Dôkazne argumentujúc pracovnoprávnou dokumentáciou, ktorú k vyjadreniu pripojil, výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 25.11.2010 považoval za platný právny úkon.

Obaja účastníci konania sa písomne vzdali práva na verejné prejednanie veci.

Aj keď podľa názoru súdu podanie navrhovateľa nebolo doplnené v súlade s uznesením č.k. 11C 320/2010-7 zo dňa 12.8.2011, nakoľko opätovne obsahovalo vadu spočívajúcu v absencii presného, zrozumiteľného a určitého žalobného petitu (rozsudového návrhu), ktorý by bol pre prípad súdneho výkonu rozhodnutia vykonateľný, súd upustil od prílišného formalizmu pri posudzovaní písomných úkonov navrhovateľa. Podanie navrhovateľa neodmietol majúc za to, že vychádzajúc zo skutkových tvrdení navrhovateľa a z obsahu jeho písomných podaní bolo možné v konaní pokračovať a poskytnúť tak navrhovateľovi možnosť realizácie jeho základného práva na súdnu ochranu. Vychádzajúc zo skutkových tvrdení navrhovateľa súd mal za to, že navrhovateľ sa okrem iného domáha vyslovenia neplatnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru, danej mu služobným úradom listom č.j. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 25.11.2010.

Predmetom konania v danej veci bola žaloba navrhovateľa, ktorou sa podľa jej obsahu domáhal určenia neplatnosti skončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru u Y. B. a V. správy O. - mesto, v mene ktorej konal vedúci služobného úradu Q.. Q. Q. na rozdiel od označenia predmetu sporu navrhovateľom, ktorý sa domáhal posúdenia platnosti výpovede resp. zrušenia platnosti „Skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou č. XXX/XXXX/XXXX“.

Z obsahu listín predložených účastníkmi konania mal súd preukázané, že navrhovateľ bol štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe vo funkcii odborného radcu v Y. B. a V. správe O.-mesto so sídlom V. č. X., O.. Existencia štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa v odbore štátnej služby 2.10. pôdohospodárstvo medzi účastníkmi sporná nebola.

Dňa 27.10.2010 vedenie Y. veterinárnej a potravinovej správy O. - mesto (Y. BA-mesto) rozhodlo o zrušení 4 pracovných miest v štátnej službe v služobnom úrade RVPS BA-mesto, a to 1 neobsadeného miesta v štátnej službe vo funkcii odborný radca a 3 obsadených miest vo funkcii samostatný radca (Q. O.) a odborný radca (Q.. Q. B. a Q.. A. Q.). Listom zo dňa 25.11.2010 zamestnávateľ navrhovateľa požiadal ZV W. (odborový orgán) o prerokovanie výpovedí zo strany zamestnávateľa s menovanými zamestnancami, medzi nimi aj s navrhovateľom z dôvodu zrušenia ich štátnozamestnaneckých miest.

Zo zápisnice zo zasadnutia zamestnávateľa a zástupcov zamestnancov, ktoré sa konalo dňa 25.11.2010, mal súd preukázané, že odborový orgán súhlasil so skončením pracovného pomeru s vyššie uvedenými zamestnancami z dôvodu zrušenia ich štátnozamestnaneckých miest podľa rozhodnutia zamestnávateľa.

11C 320/10

Zápisnicou z rokovania konaného dňa 25.11.2010 mal súd preukázané, že pracovníci vedenia Y. BA-mesto s navrhovateľom prerokovali zníženie počtu zamestnancov zrušením štátnozamestnaneckých miest v služobnom úrade Y. BA-mesto so záverom, že navrhovateľ ukončí štátnozamestnanecký pomer výpoveďou k 31.1.2011 s nárokom na odstupné vo výške 3-násobku funkčného platu a po preukázaní nároku na predčasný starobný dôchodok s nárokom na odchodné v sume posledne priznaného funkčného platu, podľa vyššej KZ pre rok 2010 s nárokom na odchodné v sume jedného posledne priznaného funkčného platu, spolu odchodné vo výške dvoch posledne priznaných funkčných plátov a s nárokom na vyčerpanie dovolenky za kalendárny rok 2010 a alikvotnú časť za január 2011. Zápisnica z rokovania je podpísaná pracovníkmi vedenia Y. BA - mesto ako aj samotným navrhovateľom.

RVPS BA - mesto listom č.j. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 25.11.2010 navrhovateľovi oznámila, že v súčasnosti nemá žiadne voľné miesto. Listom č.j. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 25.11.2010 s navrhovateľom ukončila štátnozamestnanecký pomer výpoveďou podľa § 47 písm. b/ zák.č. 400/2009 o štátnej službe z dôvodu zrušenia navrhovateľovho štátnozamestnaneckého miesta pre funkciu odborný radca a stavu, že zamestnávateľ nemá pre navrhovateľa iné vhodné štátnozamestnanecké miesto. Obe tieto písomnosti navrhovateľ osobne prevzal dňa 25.11.2010, čo potvrdil svojím podpisom na kópii každej písomnosti založenej v dokumentácii zamestnávateľa.

Navrhovateľ spochybňoval platnosť predmetnej výpovede poukazujúc na to, že zamestnávateľ dodatočne zmenil dôvod výpovede, keď k pôvodnému skutkovému vymedzeniu dôvodu - zníženie osobných výdavkov pre roky 2011 - 2013 o 10% z úrovne na rok 2010 s účinnosťou k 31.12.2010 vo výpovedi zo dňa 27.10.2010 pridal vo výpovedi zo dňa 25.11.2010 znenie „ z dôvodu zrušenia Vášho štátnozamestnaneckého miesta “. Ďalší dôvod neplatnosti výpovede vzhľadom aj v nesprávne uvedenej výpovednej dobe. Navrhovateľ ma za to, že vzhľadom na 10 ročnú dĺžku trvania zamestnaneckého pomeru mal nárok na trojmesačnú výpovednú dobu.

Podľa § 1 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe (ďalej len ZoŠS)(1) Tento zákon upravuje štátnozamestnanecké vzťahy v súvislosti s vykonávaním štátnej služby štátnymi zamestnancami. (3) Štátna služba sa vykonáva v štátnozamestnaneckom pomere k štátu. (4) Na štátnozamestnanecké vzťahy sa vzťahuje Zákonník práce, len ak to ustanovuje tento zákon.

Podľa § 6 ZoŠS (1) Štátny zamestnanec na účely tohto zákona je fyzická osoba, ktorá v štátnozamestnaneckom pomere vykonáva štátnu službu v služobnom úrade v príslušnom odbore štátnej služby.

Podľa § 12 ZoŠS (1) Vedúci služobného úradu (ďalej len "vedúci úradu") na účely tohto zákona je služobne najvyšší vedúci zamestnanec v služobnom úrade; to neplatí vo vzťahu k vedúcemu zamestnancovi vo verejnej funkcii v služobnom úrade, ktorým je ministerstvo alebo ostatný ústredný orgán štátnej správy. (2) Vedúci úradu je oprávnený konať v príslušnom služobnom úrade vo veciach štátnozamestnaneckých vzťahov a pracovnoprávných vzťahov; vedúci úradu je oprávnený konať aj vo veciach právnych vzťahov upravujúcich služobný pomer, ak to ustanovuje osobitný predpis.

Podľa § 25 ods. 1 písm. a/ ZoŠS štátnozamestnanecký pomer sa zakladá služobnou zmluvou. Podľa § 26 ods. 1 ŠS štátnozamestnanecký pomer založený služobnou zmluvou vzniká dňom dohodnutým v služobnej zmluve.

11C 320/10

Podľa § 46 (1) ZoŠS štátnozamestnanecký pomer možno skončiť a) dohodou o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, b) výpoveďou, c) okamžitým skončením, d) skončením v skúšobnej dobe.

Podľa § 47 písm. b/ ZoŠS služobný úrad môže dať štátnemu zamestnancovi výpoveď, ak sa zrušuje alebo zrušilo štátnozamestnanecké miesto, služobný úrad nemá pre štátneho zamestnanca iné vhodné štátnozamestnanecké miesto alebo štátny zamestnanec nesúhlasí s trvalým preložením v služobnom úrade a nedohodne sa so služobným úradom inak,

Podľa § 48 ZoŠS (1) Ak je daná výpoveď, štátnozamestnanecký pomer sa skončí uplynutím výpovednej doby. Výpovedná doba je rovnaká pre služobný úrad aj pre štátneho zamestnanca a je dva mesiace. (2) Výpovedná doba začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončí sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

Podľa § 53 ods. 1 ZoŠS štátnemu zamestnancovi v stálej štátnej službe pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou z dôvodu uvedeného v § 47 písm. a) a b) alebo dohodou o skončení štátnozamestnaneckého pomeru z toho istého dôvodu patrí odstupné v sume dvojnásobku funkčného platu, ktorý mu patril v čase, keď vznikol dôvod, na základe ktorého došlo k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru, a ak jeho štátnozamestnanecký pomer trval dlhšie ako dva roky, patrí

mu odstupné v sume trojnásobku funkčného platu, ktorý mu patril v čase, keď vznikol dôvod, na základe ktorého došlo k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru. Ak funkčný plat podľa prvej vety je nižší ako posledne priznaný funkčný plat, patrí štátnemu zamestnancovi podľa prvej vety odstupné v sume dvojnásobku jeho posledne priznaného funkčného platu, a ak jeho štátnozamestnanecký pomer trval dlhšie ako dva roky, patrí mu odstupné v sume trojnásobku jeho posledne priznaného funkčného platu.

Podľa § 54 ZoŠS (1) Pri prvom skončení štátnozamestnaneckého pomeru po preukázaní nároku na predčasný starobný dôchodok, starobný dôchodok alebo invalidný dôchodok patrí štátnemu zamestnancovi odchodné v sume jeho posledne priznaného funkčného platu, ak požiada o poskytnutie uvedeného dôchodku pred skončením štátnozamestnaneckého pomeru alebo do jedného mesiaca po jeho skončení.

Podľa § 120 ZoŠS na štátnozamestnanecké vzťahy sa primerane použijú ustanovenia § 10, § 11a ods. 1, § 15, § 16, § 17 ods. 1 a 3, § 19, § 20, § 32 až 41, § 49 ods. 1 až 3 a 5, § 52, § 55 ods. 2 písm. c) až f), § 60, § 61 ods. 1, 2 a 4, § 63 ods. 4 až 6, § 64 ods. 1 a 2, § 67, § 69, § 70, § 72, § 75 ods. 3 a 4, § 76 ods. 4, 5 a 7, § 77 až 80, § 84 ods. 3 a 4, § 85 ods. 2 až 6, 8 a 9, § 85a, § 86 až 95, § 96a, § 97 ods. 1 až 11, § 98 až 102, § 104, § 104a, § 105 až 114, § 116 ods. 2 a 3, § 117, § 129 až 132, § 136 až 139, § 141, § 142, § 143, § 144, § 144a, § 145 až 148, § 150, § 151, § 152 ods. 1,2,4 až 8, § 156, § 157 ods. 3, § 158 až 160, § 161 ods. 1, § 164 až 170, § 177 až 185, § 187 až 189, § 191 ods. 2 až 4, § 192 až 198, § 217 až 222, § 230, § 231 ods. 1, 4 až 6, § 232, § 233, § 233a, § 234 až 236 a § 240 Zákonníka práce.

Podľa § 121 ZoŠS (1) Na právne úkony podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia § 34 až 40, § 41, § 41a, § 42a, § 42b, § 43, § 43a, § 43b, § 43c, § 44, § 45, § 46 ods. 2 a § 49 Občianskeho zákonníka. (2) Právny úkon, na ktorý neudelili predpísaný súhlas zástupcovia zamestnancov, alebo právny úkon, ktorý nebol vopred prerokovaný zo zástupcami zamestnancov, je neplatný, ak to výslovne ustanovuje tento zákon alebo Zákonník práce.

11C 320/10

Podľa § 125 ZoŠS spory medzi štátnym zamestnancom a služobným úradom o nároky zo štátnozamestnaneckých vzťahov prejednávajú a rozhodujú súdy.

Podľa § 2 ods. 1 zák.č. 311/2001 Z.z. (Zákonníka práce, ďalej len ZP) na právne vzťahy pri výkone štátnej služby sa vzťahuje tento zákon, len ak to ustanovuje osobitný predpis.

Podľa § 38 ZP (1) Písomnosti zamestnávateľa týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia pracovného pomeru alebo vzniku, zmeny a zániku povinností zamestnanca vyplývajúcich z pracovnej zmluvy musia byť doručené zamestnancovi do vlastných rúk. Písomnosti doručuje zamestnávateľ zamestnancovi na pracovisku, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť poštou ako doporučenú zásielku.

Podľa § 61 ZP (1) Výpoveďou môže skončiť pracovný pomer zamestnávateľ aj zamestnanec. Výpoveď musí byť písomná a doručená, inak je neplatná. (2) Zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť. (4) Výpoveď, ktorá bola doručená druhému účastníkovi, možno odvolať len s jeho súhlasom. Odvolanie výpovede, ako aj súhlas s jej odvolaním treba urobiť písomne.

Z právneho úkonu skončenia štátnozamestnaneckého pracovného pomeru, vykonaného písomne dňa 25.11.2010, súd zistil, že štátnozamestnanecký pomer navrhovateľa u Y. B. a V.j správy O. - mesto, V. č. 8, XXX XX O. skončil dňa 31.1.2011 uplynutím 2 mesačnej výpovednej doby, ktorá začala plynúť dňom 1.12.2010.

Pokiaľ ide o listinu o právnom úkone skončenia štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa výpoveďou zo dňa 25.11.2010, ide o nový právny úkon zamestnávateľa smerujúci ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru, v ktorom je tak v súlade s ustanovením § 61 Zákonníka práce ako aj s ustanovením § 47 písm. b/ zákona o štátnej službe vymedzený skutkový dôvod skončenia

zamestnaneckého pomeru (zrušenie štátnozamestnaneckého miesta navrhovateľa pre funkciu odborný radca) a s citáciou zákonného ustanovenia (§ 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe), o ktorý služobný úrad výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru opiera. Právny úkon výpovede zo dňa 25.11.2010 obsahuje aj údaj o skončení štátnozamestnaneckého pomeru uplynutím výpovednej doby 2 mesiacov, ktorá zodpovedá dobe určenej v ustanovení § 48 citovaného zákona o štátnej službe. Výpoveď bola vyhotovená v písomnej forme, je opatrená pečiatkou služobného úradu s označením osoby konajúcej v mene služobného úradu a podpisom konajúcej osoby. Listina o právnom úkone skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou bola doručená navrhovateľovi (štátnemu zamestnancovi v stálej štátnej službe) do vlastných rúk dňa 25.11.2010, čím sa zavŕšil jednostranný prejav vôle zamestnávateľa smerujúci k zániku štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa.

Po posúdení všetkých relevantných skutočností v kontexte so skutkovými tvrdeniami navrhovateľa a aplikujúc vyššie citované zákonné ustanovenia súd dospel k právnomu záveru, že pokiaľ ide o návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal vyslovenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru na základe výpovede zo dňa 25.11.2010, tento nie je opodstatnený. Súd v postupe zamestnávateľa pri ukončení štátnozamestnaneckého pomeru s navrhovateľom nezistil existenciu žiadnych takých skutočností, ktoré by tento právny úkon postihovali sankciou neplatnosti.

11C 320/10

Súd sa v prejednávanej veci zaoberal iba výpoveďou zo dňa 25.11.2010, keď vychádzal z obsahu podania navrhovateľa zo dňa 30.8.2011, v ktorom právny úkon ukončenia štátnozamestnaneckého pomeru špecifikoval číslom XXX/XXXX/XXXX a ktorej platnosť podľa názoru súdu navrhovateľ napádal. Súd preto skúmal obsahové i formálne náležitosti tohto právneho úkonu zo dňa 25.11.2010.

Zákon o štátnej službe je špeciálny zákon, v ktorom je presne upravené skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Preto pri posudzovaní platnosti právneho úkonu skončenia štátnozamestnaneckého pomeru bolo možné aplikovať len tie ustanovenia Zákonníka práce (zák.č. 311/2001 Z.z.) o skončení pracovného pomeru, na ktoré odkazuje ustanovenie § 120 zákona o štátnej službe. Pokiaľ ide o právny úkon výpovede, ide o ustanovenie § 61 ods. 1, 2 a 4 ZP. V zmysle citovaných ustanovení pod sankciou neplatnosti výpoveď musí mať písomnú formu, musí byť doručená druhej strane, musí byť daná iba z dôvodov taxatívne vymenovaných v zákone s skutkovo vymedzená tak, aby dôvod výpovede nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Z obsahu listín predložených účastníkmi konania možno vyvodíť, že právny úkon výpovede zo dňa 25.11.2010 vykazuje všetky znaky platného právneho úkonu, smerujúceho k ukončeniu štátnozamestnaneckého pomeru s navrhovateľom aj s pohľadu tých ustanovení Občianskeho zákonníka, na ktoré odkazuje ZoŠS v ustanovení § 121.

Na nároky z neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru možno podľa § 120 ZoŠS primerane použiť ustanovenia § 77 až 80 ZP. V zmysle citovaných ustanovení oprávnená strana sa môže domáhať určenia, či pracovný pomer skončil platne alebo nie. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zrušenia platnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, takýto nárok zákon o štátnej službe, ani zákonník práce neupravuje.

Pokiaľ ide o námietku nedostatku vecnej pasívnej legitímácie Q.. Q. Q., ktorého navrhovateľ v prejednávanej veci nakoniec označil ako účastníka konania na strane odporcu, súd sa stotožnil s argumentáciou odporcu. Z obsahu listín predložených účastníkmi konania bolo zrejmé, že zamestnávateľom navrhovateľa bola Y. B. správa O. - mesto, menom ktorej konal Q.. Q. Q. ako vedúci služobného úradu a riaditeľ Y. B. správy O. - mesto. Navrhovateľom označený odporca Q.. Q. Q. nebol teda v prejednávanej veci vecne pasívne legitimovaným účastníkom. Takýmto mohol byť len služobný úrad, v ktorom navrhovateľ ako štátny zamestnanec v štátnozamestnaneckom pomere vykonával štátnu službu v odbore pôdohospodárstvo, teda Regionálna B. správa O. - mesto. Vychádzajúc z uvedené preto

bolo možné konštatovať aj ďalší dôvod zamietnutia návrhu, t.j. nedostatok pasívnej vecnej legitímácie označeného odporcu.

Vzhľadom na vyššie uvádzané, keď súd nedospel k záveru o neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa, nebolo dôvodné v ďalšom zaoberať sa prípadnými mzdovými nárokmi navrhovateľa, ktoré si v tomto konaní uplatňoval.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.). Advokát v spore úspešného odporcu si uplatnil nárok na odmenu za 2 úkony právnej pomoci (prevzatie zastúpenia 17.10.2011, písomné vyjadrenie k žalobe dňa 25.10.2011 na výzvu súdu) v celkovej výške 128,82 Eur, v tom tarifná odmena podľa § 11 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. 2 x 57 Eur + režijný paušál 2 x 7,41 Eur podľa § 16 ods. 3 citovanej advokátskej tarify. Pre rok 2011 táto tarifná odmena vo výške 1/13 výpočtovú základu predstavovala sumu 57 Eur.

11C 320/10

Advokát odporcu si uplatnil náhradu v správnej výške, ktorá zodpovedá pravidlám určeným v § 11 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a./,b/ a § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a preto mu súd v tomto rozsahu aj nárok na náhradu trov priznal.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania advokátovi odporcu súd rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Lehota na plnenie je odôvodnená ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p.

Navrhovateľ bol v tomto konaní oslobodený od platenia súdnych poplatkov (4 ods. 2 písm. d/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení). Keďže v prejednávanej veci nebol úspešný, odporca sa v zmysle § 2 ods. 2 poplatkového zákona nestal poplatníkom súdneho poplatku.

Keďže obaja účastníci konania sa účinne vzdali účasti na verejnom pojednaní veci, súd vec rozhodol podľa § 115a O.s.p. len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi bez nariadenia pojednávania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odôvodnené odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde, dvojmo.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti:

z podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované,

v odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha,

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák.č.233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).